

זהו את הניקוד הנכון - קראו את הקטע ובחרו את המילה המתאימה (שימו לב לניקוד)

אני פאדי. אני תלמיד/תלמיד בפתה של המורה/המורה יסמין. אני אוהב ללמוד עברית וחשבון בפתה/בפתה. אמיר הוא החבר/החבר הטוב שלי. אמיר אוהב פדורגל/פדורגל, אבל אני אוהב פדורסל/פדורסל אני יושב ליד אמיר בפתה. אני/אני אוהב את אמיר.

תמי אוהבת פדורגל

תמי אוהבת פדורגל/פדורגל, אלו זכלה, היתה רודפת אחרי הפדור/הכדור כל היום: מכדררת, בועטת/בועטת וצועקת: "שער/שער". בהפסקות היא רצה/רצה לפני כלם/כלם לתפס מגרש. אחר/אחר כך היא מבקשת מהבנים: "תשתפו אותי, תנו לי לשחק/לשחק, אני חבבת לעמד בשער, לפחות פעם/פעם אחת." אבל הבנים אומרים, שפדורגל זה/זה לא משחק לבנות.

"למה לא?" בועטת תמי, ובאמת היא שוערת/שוערת טובה, טובה לא פחות מדוד. אבל/אבל הבנים מתעקשים: "פדורגל זה לא משחק/משחק לבנות!". בכל שבת צופה (מסתכלת) תמי עם אבא במשחקי פדורגל בטלוויזיה. היא מכירה את כל השחקנים/השחקנים ואת התפקידים שלהם. פעם אחת, אפלו נסעה עם אביה למגרש פדורגל וראתה איך הקבוצה שלה מנצחת את הקבוצה האורחת/האורחת.

הגשם הראשון

אמירה ורים היו חברות טובות ולמדו/למדו ביחד בפתה ד'. תמיד הלכו יחד/יחד לבית-הספר/הספר. יום אחד, כאשר הלכו שתי הילדות/הילדות לבית-הספר, החל לרדת פתאום גשם/גשם חזק. רים לבשה מעיל/מעיל ובגדה מטרזה, ואמירה הלכה בבגדיה הרגילים. בקשה אמירה מרים: "בואי בלך שתינו יחד תחת/תחת המטרזה." רים ענתה: "אני לא יכולה/יכולה, אני ארטב" החלו שתייהן לרוץ והגיעו יחד לכתה/לכתה. כאשר המורה/המורה ראתה את אמירה ורים שאלה: "שתיכן באתן יחד, למה רים יבשה אבל אמירה רטבה?"

"כי לרים היתה מטרזה/מטרזה ולי לא" ענתה אמירה.